բնագրում պարզ «նշանխա» առանց կրճատման: Ալիշան Սիսակ· 120 հետեւում է Քաջբերունուն, սրբագրելով «զայս սրբանոցն», եւ զարձնելով «զայս սրանոցս», եւ «սբ»–ը «տր» զարձնելով: Ouw. Mat. XIII. 129 «Հասմիկ», «զասարանոցն» ուղղել է «զամարանոցն», որ ճիշդ պէտք է համարել եւ բնագրի սխալը դրչին վերագրելով: Կոստ· Վիմ Տար· 156 հետեւել է Ալիշանին:

Շարունակութեան վերայ՝ իններորդ տողի՝ սկըսուած է մի արձանագրութիւն, բայց կիսատ մնացած «Կամաւն Ա յ ես Սգիս?»:

ՑԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա· 160·
Բ· Գիրք 165·
ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Կամաւն Ա յ ես Աւլան ափայս եւ իմ որդիքս միաբանեցաք սուրբ Ստեփանոսիս եւ սուրբ Նշանիս եւ տվաք ձ· դեկան ընծայ· վարդապետք եւ միաբանք սահմանեցին դշաբաթն Զատկին· կատարիչք աւրհնին յԱստուծոյ· Թվի ՉՀԵ·

ԾԱՆՕԹ·— Մեր աչքից վրիպել է այս արձանագրութիւնը, դրի չենք առել անձամբ· տես Ալիշան· Սիսակ· 122: Կոստ· Վիմ· Տար· 162:

ՑԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա· 161·
Բ· Գիրք 165· պատկ· 189·
ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

1· *Կ ամ աւ ն Ա յ ես Ուք աև որ*
2· *դի Վհ ամ ա ! Շահուռնեց*
3· *ի տր Երերան(ա) միա բան սբ Ստ եփ*
4· *աևո ս իս եա ու հ ալ ալ հ րե ևև ց*
5· *որ լինճ բաժ իև էր հասել*
6· *զՍալդին ըզ ալ աին հ ող*
7· *երն իւր Դ· հ ատ ով ն եւ թմբ*
8· *եր ով ն: վրդն եւ միա բ աև քն*
9· *սահ մա ևև ցին լինճ: Բ:*
10· *ժ ամ սբ Նշ աև ին տ աւ*
11· *նին կատարի: թվ: Զ*
12· *Հ (թէ Զ?)ե*

ԾԱՆՕԹ·— երկրորդ տողում գրուած Վհ բա — Վհ բա, կամ Վհ մա· առաջին դէպքում նշանակում է պէտք է կարդալ Վ(ա)հրա(մա), փակագծի մէջ առնըւածները կրճատուած· երկրորդ դէպքում Վ(ա)հ(բա)մա· յամենայն դէպս դրիչը կամեցել է դրել «Վահրամա Շահուռնեցի», որ պատմական անձնաւորութիւն է Երերանի (Հերհերի) տէրը:

Երրորդ տողում տեղը կոչւում էր «Երերան», աև կցուած է, առանց կրկնելու երկրորդ ա–ն· ամբողջը պիտի կարդալ «Երերանա»:

Չորրորդ տողում՝ վերջին վանկը խս այնպիսի կցուածով, որ ս կրկնուած պիտի համարել այսինքն սխս: Վեցերորդ տողում «զՍալդին ըզ ալ աին», դ–ի գլխիկը նկատելի, թէեւ աղօտ· բ կարելի է րը կամ ըր կարդալ, ուրեմն ամբողջը «զՍալդին ըզդ ալ աին», «զՍալդին (ըզ)դ ալ աին»: Ջալ·Բ·209 կարդում է «Վհարշահուռնեցի», «Երերան» չի կարդացել: Ալիշան Սիսակ·122 հետեւել է Ջալալեանին, ինքը «միաբանեցայ» զարձնելով բնագրի կրճատ «միաբան»ը: Երկուսն էլ, ինչպէս եւ Քաջբերունին Արար· 105 եւ Ouw. Mat. XIII. 132 Թուականը միայն «Զ» ունին նշանակած· վերջինս անունը կարդացել է «Վահրամայ»: Կոստ· Վիմ· Տար· 96 ըստ ամենայնի հետեւել է Ջալ· եւ Ալիշանին, անունը «Վհ ար» կարդալով:

ՑԱԻԵԼՈՒԱԾ Ա· 162·
Բ· Գիրք 171· պատկ· 189·
ԹԱՆԱՏԻ ՎԱՆՔ

Ուրհաևի արձաևագրութիւևից դէպի աջ·

1· *Կամաւն ամենակալին Ա յ եսարդիս* (s!) *որ դի Սմբ*
2· *ատ ա Թոռն Լի պար տի տ եր փ աև ճ աթաղ իև եւ*
3· *ամ ու սի ն իմ Սուսա միա բ աև եց աբ սբ Ստ ե փաև ո սիս*
4· *եւ տուաք ի մև բ հ ալ ալ հայրբ ևեաց որ ի*
5· *Փաև ճ աթ աղ ին զ Մա զմ աև ևև ց եւ զԱւանչե*
6· *ց էզ իև մեր հոգ ոյ սբա ժ ևիև Էփ րեմ վզ ևեւ միա բաև*
7· *քն սահմ աև եցին մեզ Ածածնի տ աւ ևիև*
8· *:Զ: պատ ար ագ եւ ով որ մեր հ ոգ ոյ տված վամի*
9· *իտ հակ առ ակ կա յ: ՑԺԼ: հայրա պետացն ն*
10· *զ ովե ալ ե դի ցի: ՉՂԼ·*

ԾԱՆՕԹ·— Նուիրատուի անունը Ջալ· Բ· 209 Բենաբիտի Մամա Թոռն, փոխանակ մեր ընթերցման «Սարդիս որդի Սմբատա Թոռն»: Քաջբերունի առանց արձանագրութեան, միայն անունը «Բենաբդի»: Ալիշան· Սիսակ· 122 Բենա որդի Սմբատայ Թոռն»: Ouw. Mat. XIII. 132· չփոթել է ուրիշ արձանագրութեան հետ· «ես Պետրոսի որդի Աբրահամ Թոռն»: Կոստ· Վիմ· Տար· եր· 169 հետեւել է Ալիշանին:

Ջալ· Թուականը նշանակում է ՉՂԴ, որ սխալ է: